

Могила

Олександр Афанасьєв-Чужбинський

Десь далеко в чистім полі
Могила стоїть,
Округ неї на роздоллі
Та тирса шумить;

Степ широкий розіслався,
Небо та земля;
А над нею листом з вітром
Верба розмовля.

Коло неї шлях-дорога
Аж на три руки,
По тих шляхах весну й літо
Ідуть чумаки.

Та й співають чи про радість,
А чи про журбу.
Тільки, бува, оглянеться
Інший на вербу

Та й питає товариша:
Хто-то тут ходив,
Що у степу на могилі
Вербу посадив?

А мій товариш той край воза
Могилу мина
Та і каже: давнє діло,
А хто його зна!